

DONCS
AIXÒMARCEL·LÍ
BORRELL

Disrupcions

Hi ha substantius que són més substanciosos que no pas uns altres. Tenen substància concreta i abstracta, i una vocació d'eufemisme de perfil baix, entre cursi i elegant. 'Disrupció' n'és un d'aquests. Del llatí 'disruptio', ruptura o interrupció brusca. Està de moda, 'trending topic', entre la classe política, bifront per definició, llengua bífida. "L'espai públic no és neutral, és l'espai en el qual s'han d'expressar totes les sensibilitats", apostrofa l'alcalde de Lleida, Miquel Pueyo. El mateix que assegura que serà l'alcalde de tothom i tot seguit penja símbols independentistes, l'autor de *Lleida: ni blancs ni negres, però espanyols*, inefable. ¿Seguim amb disrupcions sonores? "¡Què pesada aquella periodista! ¿De quin mitjà és? La morena, l'espanyola eixa", etziba la pacient Elisenda Paluzie presidenta d'ANC (Assemblea Nacional Catalana) a micro obert creient-lo tancat. "Es difícil decir algo después de la temporada pasada, pero no me arrepiento de nada. Digo lo mismo", xuta retòric Leo Messi en el discurs inaugural a Can Barça, només li faltava afegir allò èpic "Ho tornarem a fer". Seguim. "Sin negar y repudiar el daño causado por algunos hermanos nuestros, sería injusto no reconocer el mérito a tantos otros sacerdotes", sermoneja bonhomíós el Papa Francisco, tot entonant la cançó de l'enfadós. Com va dir el poeta, ¿què és disrupció? Doncs disrupció ets tu, canta-manyanes.